

Recension i tidskriften Fauna & Flora, nr 2 2017.

Boken Naturvård för torpare vill inspirera och engagera oss gamla eller nyblivna torpare och villaägare genom att ge råd och kunskaper och i förlängningen göra oss nyfikna och orädda. Texten av Calle Bergil och Ola Sjöstedt behöver inte läsas från pärm till pärm. utan är upplagd så att olika kapitel kan läsas fristående. Här guidas vi till exempel i hur vi ska avgöra om vi har rester av en gammal äng runt knuten. Genom tecknade planscher av indikatorväxter går det att avgöra om det är relativt lätt att återställa marken till äng, eller om det var länge sedan här var ängsmark och negativa indikatorväxter hunnit ta plats. Det ges rikligt med praktiska anvisningar för att återskapa, att gynna det önskade och bekämpa det oönskade. Hela boken är rikt illustrerad av främst Tore Hagmans inkännande foton, i kombination med Calle Bergils färgglada teckningar. Man får lust att sätta sig ute med en kopp kaffe eller te och läsa och genast handgripligen stega iväg för att ta itu med något av allt det boken föreslår. Men boken kan likaväl fungera som inspirationsläsning för den som ännu inte har, men drömmer om ett torp, en gård eller en villaträdgård. Boken är kunskapsrik. Ett uttryck för det är de listor i slutet av boken som visar vilka växter du kan plantera för att gynna fladdrande vänner som fjärilar, humlor, vildbin och fåglar. Kunskapen förmedlas på ett öppet och frimodigt sätt och med historiska tillbakablickar, vilket gör att boken lyckas med sitt uppsåt: att inspirera. En ordlista tar upp viktiga facktermer. Sympatiskt är att flera av kapitlen ges personlig karaktär genom att de avrundas med ett hemma-hos-reportage. Där kan läsarna ta del av hur konsten att skapa en äng, hålla en gräsmatta, vårda träd eller hyra en ko i praktiken har gått till hos en familj någonstans i landet. Naturvård för torpare får oss att stolt inse vår betydelse, eftersom den pekar på den biologiska mångfald som finns i närheten av trädgårdar, torp och gamla gårdar. Det är tillfredsställande att förvalta ett stycke kulturmark, och boken som rekommenderas ger en fördjupad förståelse för varför.

TORUN ZACHRISSON